

Het laatste uur van onze wandeling hebben we in de regen gelopen. Iedereen doet zijn uiterste best om zijn schoenen en kledij te kunnen drogen.

Vanuit ons hotel hebben we zicht op de gerestaureerde burcht van Saschiz.

Donderdag 25 juli 2024

- Van : Saschiz
- Naar : Crit
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Keizersmantel is een van de allergrootste vlinders die we ook bij ons in de Ardennen aantreffen. Deze forse knaap tref je aan langs bosranden en langs brede bospaden waar veel

bermbloemen zijn. Hij vliegt aan hoge snelheid heen en weer en omhoog en omlaag. Een prachtige verschijning. De keizersmantel leeft in bossen met veel viooltjes en keerde in 2015 terug in Nederland, na 30 jaar afwezigheid. Inmiddels kan hij in het hele land gezien worden, en plaatselijk zelfs in flinke aantallen.

Af en toe is het wel even zoeken om de juiste weg te vinden. Sommige paden zijn overwoekerd en niet goed onderhouden.

Een wespspin of tijgerspin is al vlijtig aan het werk. De naam 'wespspin' heeft alles te maken met het uiterlijk; de spin kan niet steken, maar wel bijten en de beet is ongevaarlijk voor

mensen. De naam is vooral te danken aan het relatief zeer grote vrouwtje. Ze heeft een zwart achterlijf met heldere gele, witte en diepzwarte grillige banden, vooral vlak voor het afzetten van de eitjes is het achterlijf sterk gezwollen.

Door haar kleuren valt de spin goed op, maar wordt door veel vijanden juist met rust gelaten vanwege het wesp-achtige uiterlijk.

De wespspin is een van de grootste Europese spinnen en is vanwege de lengte en kleuren moeilijk over het hoofd te zien, zelfs voor mensen die niets van spinnen weten is de soort ook makkelijk op naam te brengen. Vrouwtjes worden ongeveer 15 millimeter lang, gemeten van

de kaken tot aan de punt van het achterlijf, door de grote dikke poten lijkt de spin aanzienlijk groter. Mannetjes zijn dofbruin en veel kleiner, ze worden maximaal 5 millimeter. Vanwege hun geringe grootte worden de mannetjes maar zelden opgemerkt.

We overnachten in pension Elena. De uitbater is een bekende Roemeen. Hij is meermaals op TV geweest en staat regelmatig in de Roemeense kranten. Hij was vroeger een grote geitenboer en maakte geitenkazen.

Karel, de man die deze reis heeft samengesteld, is er ondertussen ook bijgekomen. Als je met Karel aan tafel zit dan weet je binnen de korstte keren alles over Roemenië en zijn geschiedenis.

Vrijdag 26 juli 2024

- Van : Crit
- Naar : Roades
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Een plaatselijke boer heeft zijn kar flink geladen met hooi. De balk in het midden (waar een melkkan aanhangt) zorgt ervoor dat het hooi blijft liggen.

In Roemenië zijn de karren in V-vorm de meest voorkomende. Men noemt ze caruta. Ze zijn heel praktisch om er boomstammen in te vervoeren. Maar eigenlijk worden ze voor alles en nog wat gebruikt. Sommige karren hebben zelfs een nummerplaat. Vermoedelijk diende de

kar een nummerplaat te hebben als men er op de autosnelweg wou mee rijden. Sinds eind de jaren 90 mogen ze echter niet meer op de autosnelweg.

Regelmatig zien we borden die er de wandelaar op attent maken dat hier bruine beren zitten. Naar schatting zouden er zo'n 6.000 bruine beren leven in de bossen van Roemenië. Het zijn nachtdieren, vandaar dat men steeds voor zonsondergang uit de bossen dient te zijn.

We komen in de buurt van een kudde schapen die worden bewaakt door een aantal honden. De honden gedragen zich agressief en ik besluit een andere route te nemen. We gaan in een grote boog om de honden heen en op ons pad treffen we een dood paard aan. Het paard stonk

nog niet en er waren nog geen insecten aanwezig wat er op wijst dat het dier nog maar net overleden is. Het paard zijn buik was opengereten en er was al een grote hap vlees uit de buik.

De Karpatische herdershond is uitstekend aangepast aan het klimaat en heeft uitmuntende capaciteiten om tegen roofdieren te strijden. De combinatie van wolfachtig roedelgedrag, sterke en atletische lichaamsbouw, beweging en hun oeroude werkgeschiedenis en

ontwikkeling maakt ze uitstekende en efficiënte kuddebewakers. Het ras wordt door de FCI sinds 6 juli 2005 erkend.

Niet dat we er eentje gezien hebben maar hier zitten ook lynxen. De lynx is een langbenige katachtige met grote poten en een korte staart. Zeer kenmerkend zijn de gepluimde oren en de bruine, gevlekte vacht. De korte staart heeft een zwarte punt. Lynxen zijn zeer zeldzaam en

schuw. Ze leven voornamelijk in de schemeruren en bij voorkeur in zeer uitgestrekte gebieden met bossen. De voornaamste prooien van de lynx zijn hertachtigen en hazen. De lynx heeft vooral een voorkeur voor reeën. Hij besluipt zijn prooien vanuit de dekking en bespringt ze dan. Lynxen hebben een typisch eetpatroon: zij beginnen aan de achterzijde van hun prooien te eten. Ze keren vaak gedurende verschillende nachten terug naar een grote prooi (zoals een ree). Tussen deze periodes in bedekken ze hun prooien vaak met bladeren of grond.

De bizon was in Roemenië al bijna twee eeuwen uitgestorven. Sinds 2013 werken WWF en Rewilding Europe aan de herintroductie van deze iconische soort in de zuidelijke Karpaten. De bizon, een dier dat rechtstreeks uit prehistorische boeken lijkt te komen, wint een

ongelooflijke weddenschap: hij keert terug naar het Europese continent, meer dan een eeuw na zijn verdwijning. Van de 54 overgebleven Europese bizonnen in gevangenschap zijn er nu ongeveer 3.000 (minder dan de zwarte neushoorn!) die sinds 2013 in kleine groepen zijn uitgezet in de overblijfselen van de natuurlijke wildernis in Midden- en Oost-Europa.

De bizon voedt zich dagelijks met zo'n 30 kg grassen, kruiden, schors en twijgen, en helpt zo niet alleen een mozaïek van beboste gebieden en graslanden in stand te houden, maar ook

ecologische corridors, waarlangs soorten zoals de bizon zelf, maar ook bruine beren, wolven en lynxen zich vrij kunnen verplaatsen.

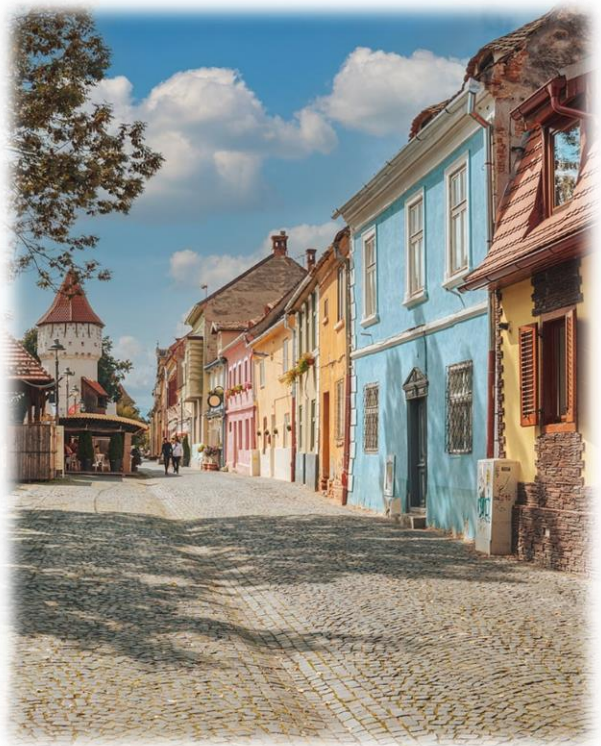
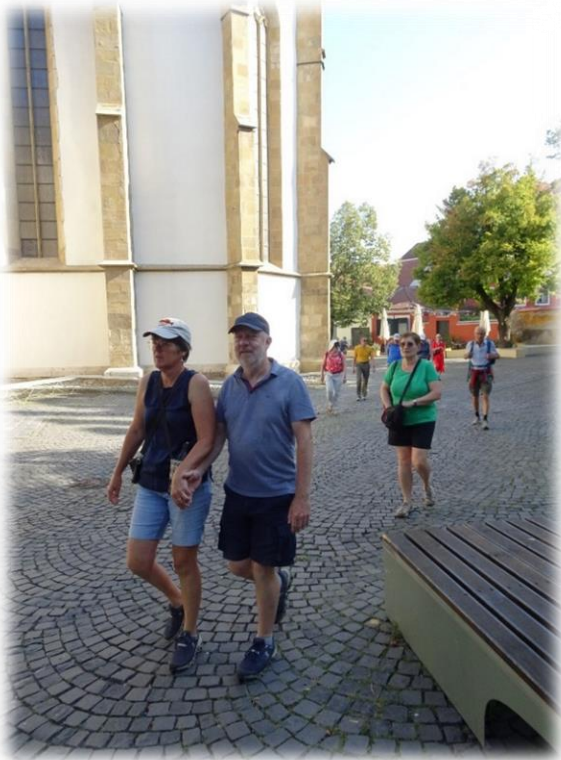
Bij het begin van de reis hebben we een groepsfoto gemaakt aan de eerste borne die we zijn tegengekomen. Nu maken we ook een groepsfoto aan de laatste borne.

Een terrasje mag uiteraard niet ontbreken op het einde van de dag. We hebben het allemaal verdiend.

Zaterdag 27 juli 2024

Sibiu werd als Hermannstadt in de 12e eeuw gesticht door Duitse immigranten uit het Moezelgebied op uitnodiging van koning Géza II van Hongarije en is steeds een van de belangrijkste zogenaamd Saksische nederzettingen in Zevenburgen (Transsylvanië) gebleven.

Tot 1781 was het burgerrecht formeel alleen toegekend aan Saksen in de stad. Roemenen mochten zich er op beperkende voorwaarden overigens wel vestigen en zij kregen daarbij een ruime religieus-culturele vrijheid die zij elders in Transsylvanië moesten ontberen. Daarentegen bleef hier de macht van de Hongaarse adel steeds beperkt.

Aan het begin van de twintigste eeuw vormden de Duitstaligen nog steeds de meerderheid en de Roemenen slechts een kwart van de bevolking. Nadat de stad in 1920 een deel van Roemenië was geworden, namen zij in aantal sterk toe, maar de Duitstaligen bleven tot na de Tweede Wereldoorlog relatief gezien in de meerderheid. Sindsdien nam het aantal relatief af

omdat de stad een aantrekkingskracht had op het platteland. In absolute zin nam het aantal Duitstalige inwoners af door deportatie en emigratie.

Na de val van het communistische regime verdwenen de laatste 20.000 van hen naar Duitsland. Het aandeel van de Duitstaligen in de bevolking was na deze uittocht aan het begin van de 21ste eeuw nog 1,6% en daarmee zelfs kleiner dan dat van de Hongaren.

Belangrijke Saksische Duitstalige culturele instellingen, scholen en uitgeverijen bleven bestaan. Deze scholen worden echter voornamelijk door Roemeense scholieren en studenten bezocht. In 2000 kreeg Sibiu voor het eerst sinds 1945 weer een etnisch Duitse burgemeester,

Klaus Johannis. Hij werd vanwege de resultaten van zijn pragmatische aanpak daarna nog driemaal herkozen. Zijn beleid schiep een aantrekkelijk vestigingsklimaat voor bedrijven uit Oostenrijk en Duitsland en opende de deur voor Europese stimuleringsubsidies. Hij trad af toen hij tijdens de presidentsverkiezingen in december 2014, werd gekozen tot president van Roemenië.

Sibiu was samen met Luxemburg in 2007 Culturele hoofdstad van Europa. De keuze voor deze combinatie werd gemaakt omdat de oorspronkelijke Saksen in Transsylvanië uit het

Moezelgebied kwamen. Weliswaar werden zij 'Saksen' genoemd, naar Szász het Hongaarse woord voor Duitser, maar dat duidt niet op een afkomst uit Saksen. Zij stamden uit het Moezelgebied waar ook Luxemburg toe behoort

Deze dakramen noemt men de ogen van Sibiu. Vroeger hadden de huizen hier geen schoorstenen. Men maakte vuur op de benedenverdieping en de rook kon via de dakkapellen op de zolder naar buiten. Op de zolder hing men vlees zoals ham om te roken maar ook graan

dat moest dienen op alcohol te stoken. De Ogen van Sibiu zijn kleine dakkapellen in de vorm van een oog met een raam als pupil van het oog. De Ogen van Sibiu zijn vooral te zien op historische gebouwen in de oude binnenstad binnen de Grote ring en de Kleine ring.

De Brug van de Leugenaars of de Leugenaarsbrug is een gietijzeren brug uit 1859, volgens een lokale legende stort de brug in als iemand liegt terwijl hij of zij over de brug loopt. Het zou de

plek zijn waar altijd de waarheid gesproken moet worden door onder andere handelaars en verliefde stellen.

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor de omslag met drinkgeld. Dit had niet echt gehoeven maar het doet toch plezier.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Karel Van Gutte

karel.van.gutte@danubia.be

Tekst

Ludwig D'Haese en Karel Van Gutte

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden.